

søger tilbage til Arbejder som dem, der foreligge fra Forsvarskommissionen; men jeg tror ikke, at man maa lægge altsor stor Bægt paa de Udtalelser, der dengang fremkom. Der er, siden Forsvarskommissionen arbejdede, forløbet 10 Aar. Lidenne have medført store Forandringer paa Forsvarsvæsenets Omraade. Dette gjør, at man nu for at kunne stille et godt og kraftigt Forsvar op, maa gjøre større Forandringer end i 1866. Men vore indre Forhold, vor finansielle Stilling er ogsaa væsentlig forskjellig fra den, som vi havde i 1866. Det var kort Tid efter, at en for Landet ødelæggende Krig var sørt, at Forsvarskommissionen tiltraadte sin Virksomhed. Landet var i mange Retninger lammet; det var naturligt, at man da frygtede for at stille for store Forandringer til Landets Finanser, og det var naturligt og tilgiveligt, om Forsvarskommissionen led og arbejdede under et stærkt Tryk. Forholdene ere heldigvis anderledes nu. Landet er vel betydelig reduceret, men Billien og Systemet til at fremme Forsvaret antager jeg er ligesaa udviklet tilkomme, som der var i 1866, og Gonen er bedre. Overhovedet, mine Herrer, er der ikke her Spørgsmaal om, hvad Forsvarskommissionen mente, at man kunde og burde anvende til Landets Forsvar; men Hovedopgaven er for Krigsministeren, for Regjeringen og for Landets Repræsentation at overveie og undersøge, hvad der kræves til at skaffe et godt og forsvarligt Forsvar for Landet, og dernæst om vi ere i Stand til at udrede Udgifterne dertil. Det er dette Standpunkt, som jeg mener, at vi bør indtage, og vi bør ikke for de Indskrænkninger, som det ærede Flertal foreslaar i, hvad der er forlangt af Regjeringen, søge Grundene hos tidligere nedfattede Kommissioner. Naar ærede Medlemmer ville sammenligne det foreliggende Lovforslag og de Udtalelser, hvormed jeg ledagede Lovforslaget ved dets Indbringelse, og mine Udtalelser ved Sagens første Behandling, med den Betænkning, som nu foreligger fra Flertallet, saa er det jo klart, at vi ville gaa forskjellige Veie. Jeg vil ikke sige, at vi stræbe til forskjellige Maal, thi Maalet er det samme for os, det er Landets Forsvar; men Midlerne, ved hvilket vi ville søge at naa Maalet, ere forskjellige. Hvad der forlanges og foreslaas af Regjeringen, er uden at forlade Hærens Grundlag at tilstræbe at danne en saa stærk, en saa rigtig sammensat og en saa vel uddannet Hær, som det er muligt, en Hær, som støttet af Søværnet, og af Befæstningsanlæg vil være i Stand til at føre et kraftigt Forsvar for Landet. Ved Siden deraf og foruden den Felttjeneste, som det er Bestræbelsen at skaffe tilveie, søger Lovforslaget tillige at skaffe et tilstrækkeligt Antal Befæstningsstyrker til de Fæstningsanlæg, som her have været Gjenstand for Behandling i et andet Lovforslag. Det ærede Flertal i Udvalget er enigt i at søge Forsvarsvæsenet koncentreret paa Sjælland, og med den Grundanskuelse

for Die foreslaar det den Ordning, som foreligger i Betænkningen, navnlig af Fodfolket. Det er jo herom, at Hovedforhandlingerne egentlig maa siges at dreie sig: en Ordning af Fodfolket ved at tilveiebringe 21 Liniebatailloner og 21 Landeværnsbatailloner. Jeg skal ikke her komme ind paa at indbegaa det ærede Flertals Forslag; det vilde, som jeg før tillod mig at sige, kun blive en Gjentagelse af, hvad der er fremsført af den ærede Ordfører for Mindretallet. Jeg skal kun tilføie, at jeg kan slutte mig til de Udtalelser, der ere komne fra det nævnte ærede Medlem og fra et andet æret Medlem, der nys havde Ordet, det ærede Medlem for Randers Amts 2den Balgkreds (N. P. Jensen), at, naar man vil forsøge paa et Forsvar af Landsdelene ved dette Landeværn, vil man berede Ulykker for Landeværnet og Ulykker for den Landsdel, som man paa denne Maade søger at forsvare. Jeg tror, at kunne indskrænke mig hertil, forsaavidt angaar det ærede Flertals Forslag. Jeg er saaledes væsentlig uenig med Flertallet i de Ændringer, som foreslaas til dette Udfnit. — I en nær Forbindelse med Organisationen, navnlig af Fodfolket, som her nærmest er Gjenstand for Omtale, staaer der Ændringsforslag, som henhøre til et andet Udfnit, der ikke foreligger til Behandling for Diebliffet; men disse Ændringsforslag maa tillige have udværet en betydelig Indflydelse paa min Bedømmelse af det Forslag til Ordningen af Fodfolket, som her foreligger. Der er jo tillig en Mængde Ændringsforslag til det samlede Lovforslag. Til flere vilde jeg muligvis kunne slutte mig, om andre antager jeg, at det slet ikke vilde være vanskeligt ved en fortsat Forhandling mellem mig og det ærede Udvalg, at komme til en Overenskomst; men naar Anskuelse om Hovedpunkterne ere saa forskellige, som de ere mellem det ærede Udvalg og mig, tror jeg, at det for Diebliffet har en meget ringe Betydning, om der paa mindre væsentlige Punkter kunde opnaas Enighed. — Jeg skal nu tillade mig at vende mig til det ærede Mindretals Forslag. I alt Væsentligt slutter Mindretallet sig jo til Regjeringsforslaget; dette er kun ikke i Stand til at følge med Regjeringsforslaget i en endog kun ringe Indskrænkning i Fodfolkets Styrke. Den Forringelse, der i Regjeringsforslaget er foreslaaet i Fodfolkets Styrke omfatter 2 Batailloner. Den kan ikke siges at være meget betydelig, navnlig naar der ses hen til de Forbedringer, der forøvrigt ved Organisationen af Rammene ere foreslaaede, og den Styrke, der kan paaregnes ved Depotafdelingerne; men jeg kan forstaa, at Mindretallet har staaet paa et andet Standpunkt end jeg, navnlig saa længe det staaer saa aldeles usikkert, hvad man kan vente sig bevilget af Repræsentationen med Hensyn til Befæstningsanlæg her i Landet. Som Følge af denne Anskuelse foreslaar Mindretallet, at vi skulle blive staaende ved den nuværende